برای این دسته از سازهها نیز، ضریب رفتار برای سه حالت تغییر مکان نسبی 1/3، 7, و 7, محاسبه شده و نتایج آن در جدول ۵ آورده شده است. در این جدول نیز مشاهده می شود که مقدار ضریب رفتار نسبت به مدلهای طراحی شده بر اساس آئین نامه

افزایش یافته است. این موضوع نشانگر جذب انرژی و شکلپذیری بیشتر این سازهها میباشد. مجدداً متفاوت بودن ضریب کاهش مقاومت برای سازههای با مهاربندی های متفاوت در این مدلها نیز دیده می شود.

جدول ۵. ضریب رفتار مدلهای طراحی شده با روش پیشنهادی[۴]

ركورد	معيارهاي	ضریب رفتار مدل ها تحت اثر رکورد های مختلف برای معیار های مختلف								
های	مختلف	CX2	CZ2	CV2	CVinv2	CX6	CZ6	CV6	CVinv6	
ناغان	تغییر مکان نسبی ۵،۱٪	۵/۵۴۲	۶/۹۱۵	۵/۴۵۹	۵/۲۱۳	4/814	۵/۶۵۱	۵/۱۱۱	<i>५/</i> ४۴१	
طبس		۵/۵۲۳	8/918	۵/۳۵۹	۵/۱۳۸	۵/۰۶۰	۵/۱۹۹	4/971	۶/۴۳۸	
السنترو		۵/۵۴۵	8/114	۵/۳۷۰	۵/۲۷۹	4/141	۵/۲۶۹	۵/۲۹۰	8/804	
ناغان	يغيير نسج	۵/۸۴۵	٧/۴٧١	81.08	۵/۶۲۶	۵/۲۵۶	۶/۴۸۵	۵/۳۱۷	٧/٣۵۵	
طبس	تغییر مکان نسبی ۲٪	۵/۸۸۳	٧/۵٠٨	۶/۴۳۸	8/4	۵/۹۵۴	۵/۸۱۹	۵/۲۶۴	۷/۰۵۱	
السنترو		۵/۸۶۳	V/484	8/174	۵/۷۸۲	۵/۸۲۳	81.48	۵/۴۸۲	8/947	
ناغان	يغيير نسج	٧/١٣٩	٨/١٢٩	٧/١۶٩	۶/۸۱۸	٧/٢۶٢	Y/Y \ Y	۵/۸۳۴	۸/۵۲۶	
طبس		8/978	۸/۸۷۶	٧/۵١٢	۶/۷۶۵	٧/۵۴٢	Y/Y • 1	٧/٢٩٠	٧/٧٠٣	
السنترو	مکان م	8/914	9/81 •	٧/۵۱۶	8/144	٧/٠٨۴	٧/۵۶٩	۵/۵۱۰	٨/١٧٨	

۳_ ۶. میزان افزایش وزن سازههای پیشنهادی

با توجه به مقاطع مورد استفاده، وزن فولاد مصرفی در هریک از سازههای سازهها محاسبه شده و میزان درصد فولاد اضافی برای سازههای طراحی شده با طراحی شده با روش پیشنهادی نسبت به سازههای طراحی شده با روش آییننامه ۲۸۰۰ در جدول ۶ آورده شده است. همانگونه که

مشاهده می گردد در سازههای شش طبقه حداکثر ۴/۱ و در سازههای دو طبقه حداکثر ۳/۳ درصد فولاد بیشتر مصرف می گردد ولی با توجه به افزایش شکل پذیری و ظرفیت این سازهها و نیز نوع مناسب خرابی (خرابی مهاربندها و عدم شکست موضعی ستونها) این درصد اضافی توجیه اقتصادی دارد. [۴]

جدول ۶. درصد افزایش فولاد در روش پیشنهادی نسبت به روش آییننامه[۴]

لاد	تناژ فو	CX2	CZ2	CV2	Cvinv2	CX6	CZ6	CV6	Cvinv6
ه اضافی	درصد فولاد	7/.٢/۵	7/.٢/٢	./.٣/٣	7.1/4	7.018	7.4/4	7.8/1	'/.۵/λ

۷. نتیجهگیری

همان گونه که در این مقاله شرح داده شد سازه های طراحی شده با سیستم مهاربندیهای محوری بر اساس آیین نامه ۲۸۰۰ دارای شکل پذیری بسیار کم میباشند. در این سازهها در بیشتر موارد ستونها دچار کمانش زودرس گشته و اجازه جذب انرزی در مهاربندها را نمیدهند.

در مقابل سازههای طراحی شده به روش پیشنهادی رفتار شکل پذیر از خود نشان داده و دارای ظرفیت بالای جذب انژزی میباشند. مواردی از نتایج در زیر آورده شده و نتایج کامل در مرجع [۴] آمده است.

۱ در سازههای مهاربندی محوری طراحی شده با روش آییننامه ۲۸۰۰ قبل از تسلیم مهاربندها، ستونها دچارکمانش کلی میشوند.

۲_ اصل طراحی ظرفیت در آییننامه ۲۸۰۰ در طراحی سازه های مهاربندی محوری به خوبی در نظر گرفته نشده است.

۳_ ضریب رفتار ۶ که آییننامه ۲۸۰۰ برای این نوع سازه ها پیشنهاد می کند قابل حصول نبوده و نیز برای همه ی انواع مهاربندهای محوری یکسان نمی باشد.

۴ـ در سازههای طراحی شده با روش پیشنهادی، خرابی به صورت تسلیم و کمانش در مهاربندها اتفاق میافتد و ستون ها دچار کمانش وشکست موضعی نمی شوند.

۵ سازههای طراحی شده با روش پیشنهادی، ظرفیت، شکل پذیری و ضریب رفتار بیشتری نسبت به سازههای طراحی شده با آییننامه ۲۸۰۰ را دارند.

۹ـ طراحی سازه ها با روش پیشنهادی، اگرچه درصد فولاد مصرفی را
کمی افزایش می دهد ولی با توجه به اینکه رفتار سازه را بهبود می بخشد، توجیه اقتصادی دارد.